

HOOG

WATER

Te Rhenen is het nieuwe dierenpark geopend. Toen de burgemeester het lint doorgeknipt had schreed een kameel plechtig door den ingang van het park.

Koningin knipt lint door

De prinses knipte het lint door en de officieele opening was geschied.

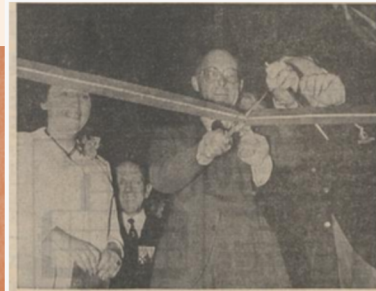
Geit vrat lint door bij opening
asiel te Leeuwarden

Robert gaat compleet door het lint
in De Bondgenoten en slaat loods
kort en klein: 'Zij heeft mij zoveel
pijn gedaan'

Daarna zal worden overgegaan tot intrek-
king van het rijbewijs. Diskwalificatie voor
den rit blijft natuurlijk gehandhaafd bij
door het lint rijden.

'Toen ben ik helemaal door het lint
gegaan. Over de vloer kruipen van
wanhoop'

Wat als je klanten echt
door het lint gaan?

Prins snijdt lint door

uik te mogen maken, geweigerd. | velen en zijn ensemble,

Burgemeester knipte lint
door en.... at het op

WONSERADEEL. — Lintendoorknippende burgemeesters zijn vrij alledaags voor-
komende verschijnselen in Nederland. Het zal echter wel niet eerder voorgeko-

tin
300
aar
bie
Ne
ma
v
bie
de
voc
un

Tennisser gaat volledig door het lint na zege in
kwalificaties Roland Garros: umpire moet ruzie
sussen

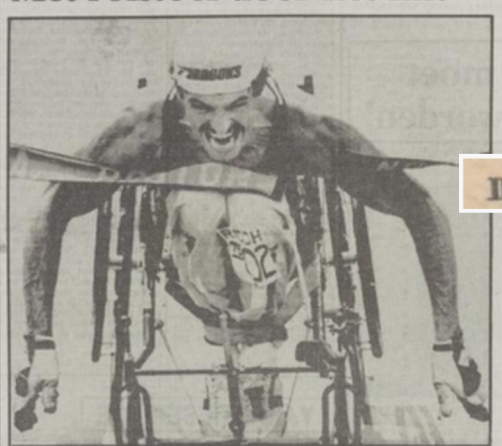
„Zij, die worden uitgenodigd voor
het openen van gebouwen door
middel van het doorknippen van
een lint wordt verzocht dit lint
bij een der bevestigingspunten
door te knippen, zodat dit lint
nogmaals gebruikt kan worden.”

jaagd werden. De toegang is versperd
door een groot lint, dat de burgemees-
ter moet doorknippen. Dat is echter
geen gewoon lint! Nee..... het is een
lint van drop en met een lachend ge-
zicht knipt de burgemeester het met
een grote schaar door. De tentoon-
stelling is geopend. Het feest kan be-
ginnen!

Belgisch prinsje
weigerde lint
door te knippen

Ontsnapte koe gaat door het lint en
verwondt vier mensen vlak over de
grens

Met rolstoel door het lint

DE KONINGIN KNIPT HET ROOD-WIT-BLAUWE LINT DOOR

Nieuws dat door het lint gaat

COLOFON

Hoogwater is het tijdschrift van studievereniging Nieuw Nederlands Peil en verschijnt twee keer per jaar.

Ook een stukje schrijven voor de volgende editie? Mail naar hoogwater.nnp@gmail.com.

De redactie behoudt zich het recht voor wijzigingen aan te brengen en/of in te korten.

Vormgeving

Pam Boltjes

Auteurs

Annie M. Dingemans

Naomi Grantsaan

Vincent de Groot

Sara Haaring

Joost Ouweneel

Santino Reniers

Alex Reuneker

Livia Rijkels

Roddeldmeid

A. Spelonk

Lucas van Wadenhoijen

Oplage

50 exemplaren

Hoogwater

Nummer 2 - 2025/2026

Jaargang 21

Voorwoord

van de redactie

Als rationele wezens banen we ons dagelijks een weg door beslommeringen, kopzorgen en gedoe. We kunnen veel hebben, passen ons aan en blinken uit in tolerantie, maar soms knapt er iets, bereiken we een grens en gaan we **door het lint**. Verhalen van een Romeinse keizer en een middeleeuwse lettersteker laten zien dat onstuimigheid al lang geleden inherent was aan onze aard. Vandaag de dag probeert de Hoogwater dit in woorden te vangen. Want was is nou eigenlijk de druppel? Hoe beschrijf je zulke doorgeschoten onbeheerstheid? En wat blijft ervan over?

In deze editie vind je getuigenissen van menselijk temperament in alle soorten en maten. Woedeuitbarstingen, dronkenschap en spannende races door het finishlint spelen allemaal een rol. Alex Reuneker deed een klein onderzoek naar de verschillende interpretaties van ons thema en geeft ons een inkijkje in zijn persoonlijke ervaringen met de eindstreep. Ook de redactie heeft zich sportief gewijd aan een gezamenlijk estafetteverhaal, met onverwachte wendingen. Schroom dus niet en verlies jezelf in schriftelijke escalaties, van verhalen tot gedichten en van ontboezeming tot mijmering.

Veel leesplezier!

De redactie,

Livia Rijkels

Pam Boltjes

Doris de Wit

Santino Reniers

Anna Sophie Lok

Naomi Grantsaan

Lucas van Wadenhoijen

IN DIT NUMMER

p. 7

ESTAFETTEVERHAAL

Speciaal voor deze editie schreef de redactie samen een verhaal. Ieder redactielid kreeg de opdracht een stukje van precies 75 woorden te schrijven...

p. 13

DOOR HET LINT: EEN KLEINE STUDIE VAN DE GRENS OVER GAAN

Universitair docent Alex Reuneker onderzocht speciaal voor dit nummer de term 'door het lint gaan'.

p. 20

BABBELBOX: WAT MAAKT U NOU BOOS?

De Hoogwater-Babbelbox vraagt zich af:
Waardoor gaat u nou door het lint?

EN VERDER ...

Bedrempeling	5	Scène tussen een hertog en een dienstbode	22
Weekblad De Tijd – Ingezonden brieven	6	Wat is er kapot na een woedeaanval?	24
Gedichten van Joost	10	De keizer die kraaide als een haan	25
Boze Eendjes	12	Roddelmeid.nl	29
Symen de lettersteker	16	Sponsoren	30
De tuinstruiner	18	Cartoons	31

BEDREMPELING

Een avond in mei waarop vrijblijvendheid geen optie was, beroerde mij om toch lichtvoetig uit mijn sas te treden. In op zijn best een oppermatig humeur befloot ik mij fietsende zijn straat in, afgaand op het ontluikende feestgedruis. Het was een uur of tien toen ik zijn kop zag, van de tweede etage hoog. Zijn ogen spraken sprankeling, de mijne tegenzin. Ik sprak hem toegenegen aan en spoedig volgde ik zijn ras geratel tot aan boven. Het kon toch ook geen kwaad om in 't gedrom te mengen?

De deur onthulde een gebulder in de ruimte, vol van vloeiend stof en conversaties tussendoor. Mij werden versnaperingen aangeboden en een snor begon me zijn beslommeringen mee te delen. Ik knikte, nam een slok en slikte. De ruis verspeelde mijn gedachten, hij bewoog zijn hoofd steeds onverwachts naar achter aan het einde van een zin. Zijn haar versprong bij elke welgemeende uitspraak die hij deed en ik vertolkte diep begrip en medeleven. Van een weerwoord was geen sprake en de tijd verstreek hem zijdelings, terwijl ik struinend weg verzuimde en verkoeling zocht, in mijn gegrasduin naar een tweede flesje bier.

Mijn stuntelvlucht ontlokte des te meer verwikkelingen, toen twee vrouwen prompt in eensgezinde spreekbeveiging stromend woorden stortten naar mijn kant. Zij kenden mij, verkozen daar liefstrijkend mijn wang uit geneigde negenheid, onstuimig woelde hun geglimlach, maar waarom? Waarom? Wie waren zij? Het raadde mij te schijnselachtig, stroken van ontwarring glipten iebelig voorbij en helderheid verzonk in een steeds leger glazen huls. Mijn gastheer, die in laaiende gesprokkelstof ontbranden was, ving elders in de buldering mijn blik. Zijn fronsbrauw wenkte mij, maar met charmante handgebreideldheid verbeelde ik een onbekromde houding.

Aanverwante aanvaringen streken even fladderend door mijn voortvluchtige verstand. Vertrouwelend was ik, en tergend dergelijk de ruimte. Waar schuw schenksel verstrekt hebbende werd, vloog des te meer onregelmaat naar voren. Schroomheid werd ontschuifeld, de drempelmaat verleggen naar verlegde troeven, af en aan. Stemmen trilden zich spontaangewakkerd dwarsverbonden. Alom verstijgenwaardigden uitsprekelijke kenteringen en verstoofden zo ontwortelend dat nergens tegendracht voltrekken zou. In verstricking draafden stemmingen aanrechtsteunend op gevouwen stroopmouwen, neergezwakt in vensterrichtlijnen, de meest uitroerige broeiing aan banken gelegd, verstrandender geroezemompel versteeg en stroomde door verdommelend gehoor.

Ikzelf was in een zelvige loomloderigheid indoezelend, verstronkte daadonwerkelijke vlaktes naderbij, waar knopingen losgebakend, zachtgeblakerd werden. Stroom was alles, klankgeruis gammelde en dreef voorbeeldig: zo ontstekelijk zwoel. En ik was daar, ik waadde onderwonderd voort in woorden, kleurgebreidel, beeldgloeï, glunderend en steeds meer, steeds meer, sprongstoffelijk, stuitmoedig, struikelvloeiend. Voortstaken deed het, toortsdragen, steekvragen, strijkgrage aantijgeringen. Stuiphuiver, zwijken. Zwenkeling, warslicht. Strikkellend. Dwaalstar. Krasmist. Tranen?

WEEKBLAD DE TIJD

Iedere week leest u hier een collectie ingezonden stukken die naar onze redactie gestuurd zijn. De hierin vertolkte meningen komen dus niet altijd overeen met die van de redactie. Deze week leest u, onder andere, over de frustraties van een jonge luitenant-ter-zee der tweede klasse.

Infame Brabanders – Jan van Speijk

Het is natuurlijk van de zotte dat een volk, pas volmaakt, zich na zo een korte tijd plots in tweeën splitst. Voor twee decennia heeft zij onder het juk van de Fransoos moeten zwichten! Wat een opluchting was dat, toen de prins van Oranje bij Scheveningen weer voet op Vaderlandsche grond zette. Voor het eerst sinds de komst van de Romeinen was de wond tussen de stammen van het volk der Bataven weer gehecht. Er bleek echter een verrader in ons midden, die maar al te graag vroegtijdig de hechtingen deed onttrekken aan ons godsvruchtige project van genezing. Hier liggend in de haven van Antwerpen heb ik duidelijk zicht op de poging van de papisten om een einde te brengen aan de patiënt, onzer jonge natie. Ach, ik kan zo kwaad worden als ik die lui over de kade zie marcheren. Dan heb ik toch vlug de neiging direct het vuur te openen! Een etterende wond kun je nota bene het beste maar gewoon dichtbranden. Wij zijn hier natuurlijk niet voor niets gestationeerd. Je kunt het je toch ook amper voorstellen dat zo een talrijke groep mensen besloten heeft haar rug naar het Verenigd Koninkrijk te keren en een infame Brabander te worden? Veel liever de lucht in dan mij te omgeven met dat barbaarse, kruiperige, huftege, liederlijke paupervolkje van huichelaars wat alleen ma-

Vanaf hier ontbreekt de rest van de brief. Deze lijkt haast weggebrand. De redactie heeft geprobeerd contact op te nemen met Jan, maar dit was zonder succes. We hopen dat alles goed gaat met hem en we wachten samen met u vol smart op de rest van zijn brief!

ESTAFETTE VERHAAL

Een primeur! Speciaal voor dit nummer schreef de redactie van de Hoogwater een 'estafetteverhaal'. Ieder redactielid kreeg de opdracht een stukje van precies 75 woorden te schrijven, aansluitend op de voorgaande alinea. Ze namen het stokje van elkaar over met enkel de kennis van één alinea. De rest van het verhaal was dus een compleet raadsel voor ze. Dat hier alsnog een redelijk coherent verhaal uit is gekomen, mag daarom een wonder wezen. Veel leesplezier!

De burgemeester heeft een zware taak. Het Lint moet doorgeknipt worden. Zij is klaar voor de strijd, maar de burgemeester heeft het erg moeilijk met haar terechtstelling. Een korte flashback geeft ons een kort inkijkje in hun rijke geschiedenis, maar wat er precies aan de hand is? En wat gaat er na zijn zenuwinzinking gebeuren? We zullen het nooit weten...

SANTINO

De schaar hing, gelijk het Zwaard van Damokles, vervaarlijk boven haar hoofd.

Een wanhoopswuede bekreep Het Lint; Haar rug rechtte zich, haar vuisten balden, haar al rode gelaat werd vluchtig roder. Met haar ogen struinde ze het publiek af, op zoek naar de beul met de ambtsketting .

Dáár, daar stond hij: die olijke uilskuiken, met die hatelijke ogen, vrolijk uitmondend in geplooid kraaienpoten, aangescherpt door zijn bulderend gelach.

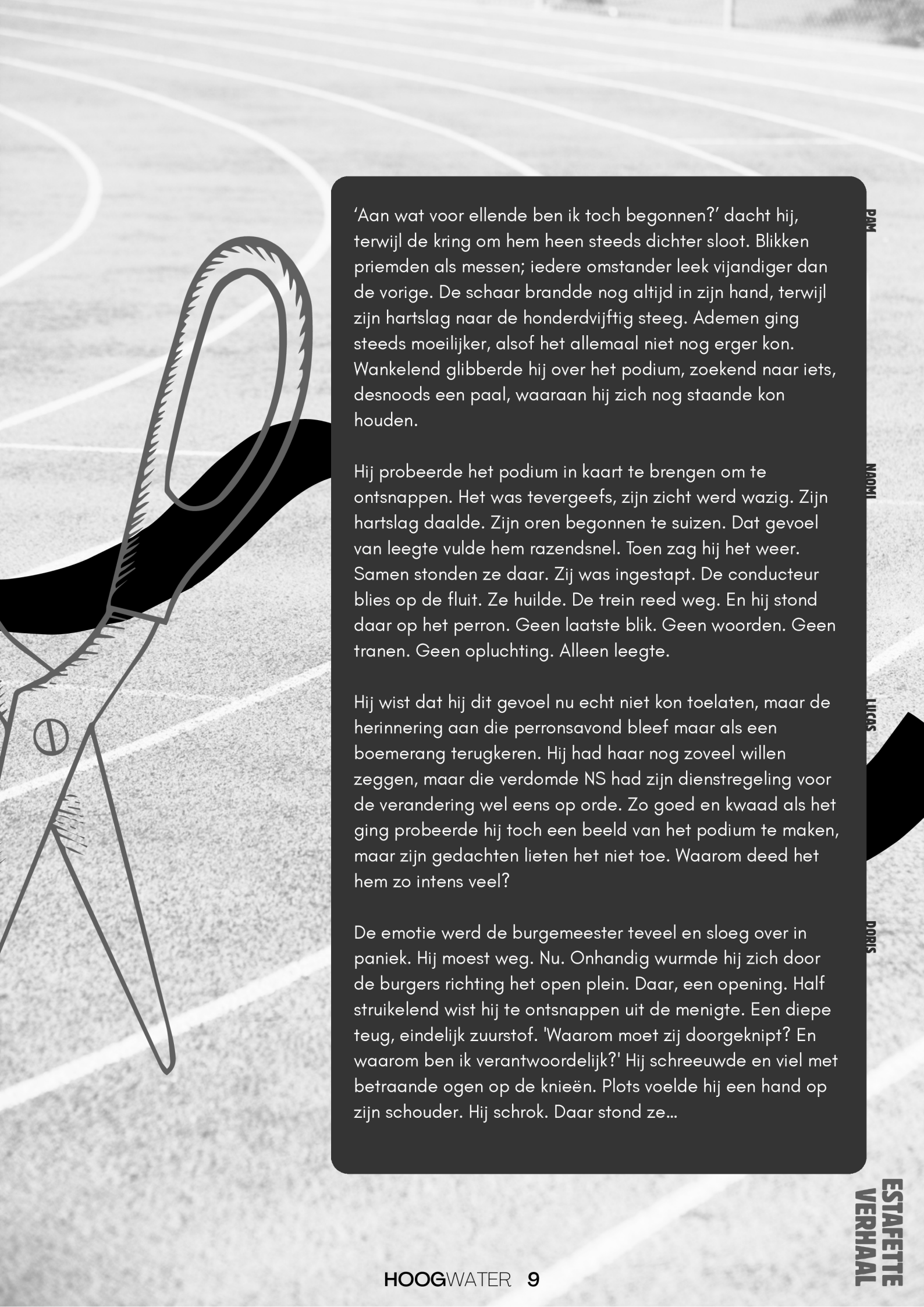
‘Hé,’ riep Het Lint, ‘Hé, burgervadertje,

LIVIA

ik zie je wel staan zwelgen in je machtsvertoon. Bespottelijk! Lach maar, wacht maar, kom maar dichterbij, jij schaamteloze sadist!’ schreeuwde ze vanaf de verhoging. Een fonkeling laaide op in zijn pompeuze gelaat en driftig begon hij zich een weg te banen door de joelende burgers. Zij glom van strijdbaarheid, terwijl hij de onheilspellende constructie naderde. De menigte zweepte in ongeduldige vervoering hun meester op, door herhaaldelijk te scanderen: ‘Knip Het Lint, knip Het Lint!’.

ANNA SOPHIE

Een golf van misselijkheid overviel hem en hij kwam tot een stokstijve stop. De schaar voelde vloeibaar aan, fluïde; alsof zijn handzweet het handvat van het instrument deed smelten. Het maagzuur brandde in zijn keel. ‘Ha! Moet je zien: gaat over zijn nek... Je bent van binnen net zo verrot als vanbuiten, een bodemloze put van pretentie!’ De rest van de toeschouwers overstemde haar met hun steeds agressievere geroep. Hij slikte zijn zilte tranen moeizaam weg.

‘Aan wat voor ellende ben ik toch begonnen?’ dacht hij, terwijl de kring om hem heen steeds dichter sloot. Blikken priemden als messen; iedere omstander leek vijandiger dan de vorige. De schaar brandde nog altijd in zijn hand, terwijl zijn hartslag naar de honderdvijftig steeg. Ademen ging steeds moeilijker, alsof het allemaal niet nog erger kon. Wankelend glibberde hij over het podium, zoekend naar iets, desnoods een paal, waaraan hij zich nog staande kon houden.

Hij probeerde het podium in kaart te brengen om te ontsnappen. Het was tevergeefs, zijn zicht werd wazig. Zijn hartslag daalde. Zijn oren begonnen te suizen. Dat gevoel van leegte vulde hem razendsnel. Toen zag hij het weer. Samen stonden ze daar. Zij was ingestapt. De conducteur blies op de fluit. Ze hilde. De trein reed weg. En hij stond daar op het perron. Geen laatste blik. Geen woorden. Geen tranen. Geen opluchting. Alleen leegte.

Hij wist dat hij dit gevoel nu echt niet kon toelaten, maar de herinnering aan die perronsavond bleef maar als een boemerang terugkeren. Hij had haar nog zoveel willen zeggen, maar die verdomde NS had zijn dienstregeling voor de verandering wel eens op orde. Zo goed en kwaad als het ging probeerde hij toch een beeld van het podium te maken, maar zijn gedachten lieten het niet toe. Waarom deed het hem zo intens veel?

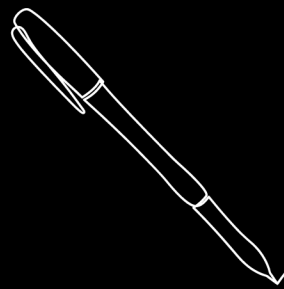
De emotie werd de burgemeester teveel en sloeg over in paniek. Hij moest weg. Nu. Onhandig wurmde hij zich door de burgers richting het open plein. Daar, een opening. Half struikelend wist hij te ontsnappen uit de menigte. Een diepe teug, eindelijk zuurstof. 'Waarom moet zij doorgeknipt? En waarom ben ik verantwoordelijk?' Hij schreeuwde en viel met betraande ogen op de knieën. Plots voelde hij een hand op zijn schouder. Hij schrok. Daar stond ze...

PAM

NAOMI

LUCAS

DORIS

gedichten van

Hortensia's, groene aureolen
van de nazomer. Herinneringen
aan de zon, een vruchtbarder seizoen.

Lichte regen, hevige regen,
verticale geselingen, copias
van een kalk-witte verloren

onschuld, hyalien gebleken;
uit balans het cruciale moment,
verstoten de gebroken hiërarchieën.

Hoe ik je verloor in de stilte
die de afstand tussen tongen
verwijdde.
Je bewoog steeds verder, innerlijker,
de schaduw van de klimop in.

De glans van de ochtenddauw
rustend op je wang rondom
gesloten ogen, jij die waakte
over duisternis bij kaarslicht.

Jouw vigilantie is voltooid
door deze vreemde dagenaad
waarvoor je nog een vreemde bent.
dit is jouw droom, prijjende,

geprezen in heiligenschijn.

Joost

Het verstomde glas in lood heraan geraakt,
het zich schielijk annunceren van het verre,

gepurificeerd door zifting, gebroken licht
dat grijsheid raakt, als een slag op een aanbeeld.

Een herontwaakt bewegen, van beelden, ogen,
onrustige herinneringen in een polychroom vuur;

daarbuiten, aan de rand van de flonkerende rivier,
raakt de wortel van de wilg aan onontgonnen aarde.

Essener Münster:

Ik vond je, wachtend in het hart
van de binnentuin, door groen
omringd getransficeerd, tastend
aan het spoor van een lichtstraal
die je bracht in het witomgeven
bijzijn van een gouden tederheid.

Je zag het onvolmaakte zuivere
als uit steen gewrongen water,
en je boog, diep, maakte plaats
voor het licht dat zich stortte
op het kruis, zodat ik ontwaarde
het zien dat het zicht ontatijgt

in een voor altijd gewaarborgde
stilte.

Tekst: Joost Ouweeneel

Boze eendjes

Vreugde-uitbarsting onder de eendjes
wanneer ik het meer nader.
Hun gekwaak als gejuich
en de sloot viert feest.

Honger vult hun magen
en in deze barre wijnmaand
is mijn dagelijks brood
het lichtgevend baken van hoop.

Dit blij gesnater verstomt later
en de hoop op eten valt in 't water.
Want wat apart, het brood is hard,
van de Aldi in plaats van Bakker Bart.

Snel ren ik nu weg van het meer,
vluchtend voor de eendjes.
Mijn rennen, dat was goed bedacht,
maar tevergeefs, ze zijn met meer.

DOOR

HET

LINT!

Speech bubbles and symbols around the title include: a cloud bubble with '#@%!', a starburst with '#!%!', a dark cloud bubble with '#...?!', a dark speech bubble with '!@#?', and a light speech bubble with '©€?%!'. The letters of the title are filled with a dense dot pattern.

Een kleine studie van
de grens overgaan

DOOR HET LINT:

Een kleine studie van de grens overgaan

Maart 2026

Wie gaat er weleens door het lint? In letterlijke zin is mij dat slechts een aantal keer gelukt – tijdens een hardloopwedstrijd als eerste de finish naderen, de armen in de lucht gooien en dan ‘door het lint gaan’. Denk daarvan overigens niet te veel; het betrof lokale wedstrijden waarbij de eerste prijs een pakket van de plaatselijke groenteboer of een bos bloemen was. Daar is niets mis mee en je haalt er het lokale krantje mee, maar een lintje krijg je er niet voor. Natuurlijk is het veel interessanter te lezen over de figuurlijke betekenis van ‘door het lint gaan’: ‘zijn zelfbeheersing verliezen’ (Algemeen Nederlands Woordenboek). Nu vermoed ik dat we dat allemaal weleens doen en zoals we later zullen lezen, is het ‘heel menselijk’. Ik zal daar nog een boekje over opendoen, maar voordat we door drank, drugs of uit pure woede ‘door het lint gingen’, werd die frase, zoals veel uitdrukkingen, alleen letterlijk gebruikt.

In een vroeg twintigste-eeuws krantenartikel in databank *Delpher*, over het ‘telegraphisch overbrengen van portretten’ lezen we het volgende: ‘In den draaienden cylinder bevindt zich een prisma, die het licht dat *door het lint gaat* weerkaatst op selenium [...]’ (Algemeen Dagblad, 9 november 1907, p. 5). Andere gebruiken rond die tijd zijn eveneens letterlijk: een lint als afbakening waar iets of iemand doorheen gaat. Wanneer is dan de figuurlijke betekenis ontstaan? Daarover is weinig te vinden. Marc de Koster schrijft er in zijn *Woordenboek van Neologismen* (1999) het volgende over: ‘kwaad worden, zijn zelfbeheersing verliezen. Ook “dronken worden”. Deze informele uitdrukking is wellicht oorspronkelijk Rotterdams *slang*.’ Het bijwoord van modaliteit *wellicht* maakt dit een wat onbevredigend antwoord. De etymologiebank van het INT geeft ‘door het lint gaan – dronken worden’ uit Reinsma’s *Neologismen* (1984), maar meer komen we niet te weten.

Dat betekent dat we zelf dieper de krantenarchieven in moeten. Hoewel we ‘door het lint gaan’ in verschillende vormen al in 1865 aantreffen, gaat het steeds om de letterlijke betekenis, veelal in sportverslagen: renpaarden gaan per abuis door een afzetlint of juist door het finishlint; sprinters breken ‘met de borst vooruit’ door het eindlint heen. Soms gaat het om verslagen van plechtigheden of om naai-instructies: een schaar gaat door het lint ter opening van een expositie, een naald gaat door het lint. Het eerste figuurlijke gebruik dateert van 1972. Ene ‘mej. Timmer’, hulpverlener in een afkickkliniek, wordt geciteerd: ‘Gisteren had ik hier nog een man zitten die na een kuur van drie maanden was ontslagen. Hij heeft het drie dagen volgehouden, *ging* toen op een ontzettende manier *door het lint*, en stond gisteravond weer aan de deur [...]’ (De Telegraaf, 11 april 1972, p. 11). De letterlijke betekenis verdwijnt daarna niet, maar het figuurlijke gebruik neemt wel toe.

De figuurlijke betekenis gaat vaak vergezeld met bijwoorden van graad als *helemaal* en *volledig*, versterkende bijwoorden als *gigantisch* en pejoratieve bijwoorden als *lelijk*, zoals in 'Dick Walker, die als karperspecialist soms ook lelijk door het lint gaat met kreten die hij in Engelse bladen slaakt over andere vissoorten' (Het Parool, 22 maart 1975, p. 11). Overgenomen uit de letterlijke betekenis is dat het gaat om een negatieve kwalificatie - er wordt een verlies van controle afgekeurd. Dat past bij het feit dat de meeste vindplaatsen berichten over middelenverslaving zijn, zoals dit krantenbericht: 'Ik heb [...] een week, drie weken, twee maanden droog gestaan, maar iedere keer *ga* je toch weer *door het lint*. Eén keer worden de problemen je teveel [sic] en dan drink je [...]' (De Telegraaf, 23 februari 1977, p. 7).

Dan valt mijn oog op de rubriek 'Waarin...' van G.L. van Lennep (NRC Handelsblad, 10 maart 1979, p.9), waarin hij een overzicht geeft van 'woorden en uitdrukkingen die tegenwoordig door jongeren gebruikt worden, maar die niet van radio of televisie komen, dus niet bedacht zijn door Van Duin of Schippers'. Voor niet-boomers: dat zijn André van Duin, komiek en huidig *Heel Holland Bakt*-presentator, en Wim T. Schippers, Sesamstraat-stem en bedenker van 'De Pindakaasvloer', waarover mensen in 2010 'door het lint gingen' toen Museum Boijmans Van Beuningen het aankocht voor 30.001 euro - 1100 liter dure pindakaas. Van Lennep beschrijft na 'kipjes, keitjes' (*meisjes*) "'door het lint gaan" - dronken worden, opvolger van "door het geluid gaan". De uitdrukking werd hem uit Groningen toegestuurd, maar of het Gronings is, valt te bezien. Ook hier is de link met drankgebruik aanwezig, al kan het ook zonder, zoals de karperspecialist liet zien.

Vanaf de latere jaren zeventig zie je dat figuurlijk 'door het lint gaan' vrij snel de overhand neemt, zoals 'De beuk moet erin, *door het lint* zullen we *gaan*' in een concertrecensie (Nieuwsblad van het Noorden, 23 maart 1983, p. 31) en in de kop 'Door het *lint gaan* is heel menselijk' (Algemeen Dagblad, 12 maart 2001, p. 5). Gelukkig maar. Eind jaren negentig was er zelfs een televisieprogramma met de titel *Door 't lint*, waarin jongeren lallend hun vakantie vierden in oorden als Ibiza en Lloret de Mar. Combineren we de twee betekenissen van 'door het lint gaan' - een sportprestatie leveren en zelfbeheersing verliezen - dan komen we terug bij mijn eerdere belofte: ik zou daar een persoonlijk boekje over opendoen.

Meermaals ben ik door het lint gegaan in sport. Daar ben ik niet trots op, maar zoals gezegd, is het 'heel menselijk'. Zo liep ik jaren geleden een *trailmarathon*; 42,195 kilometer over heuvels, zand en onverharde paden. Ik lag tweede, zag zo rond het veertigkilometerpunt kans om te versnellen - het lint lonkte - en deed dat zonder goed op de routelintjes te letten. Ik liep verkeerd en kon daarna ternauwernood nog voorkomen de tweede plaats uit handen te geven. Vloekend en tierend kwam ik over de finish. Beschamend was het. De winnaar, het publiek en welwillende vrijwilligers stonden erbij en keken ernaar. Ik ging duidelijk een grens over, had na 42 zware kilometers een breekpunt bereikt. Na enkele minuten uitrazen hervond ik de controle en prevelde excuses. Ik had letterlijk door het lint willen gaan, maar ging figuurlijk.

Alex Reuneker is
universitair docent
Taalbeheersing aan de
Universiteit Leiden

ne fider
eti' u' ai
oraret
circa hora ser
tam esurir.
parantib' q;
amulis cibū ce
dit fr' illū mī
cess. 7 uidit i
sione q'ddam
as uelut linte
m defelo desce
ns i q' erat oīa
nā aīalium. 7
ā ē uorad eum
petre. cor
7 m
teum m
nitia hñs figo
ecclia q' p ue
tam q'fessionē

lettersteker

Courante nyt Italien, Duytlandt, &c.

Uut Antwerpen December anno 1493

Int jaer ons Heeren M. CCCC. Ende XCII, in der maende van December, is openbaer ghemaect ende vercondicht dat meefster Gheraert Leeu, meefster der impressorien ende vermaert in der druckconste, van desen aertſchen leven is verſceyden.

Deſe meefster Gheraert, een man van grooter wijsheit ende beproefder conſte, wart in ſijnen werckhuuſe doodelijc ghequetſt, na eenen twiſte die rees tuſſchen hem ende Heyndric van Symmen, die Leeterſteecker, die hem nederdaen was, In heeter gramſcap ende oproer ſijn ſi te ſamen ſlaende gheworden, daerbi meſter Gheraert eenen ſwaeren wonde ontfinc, waer aen hi corts daerna ſinen gheeft gaf ende ſterf.

Sine knechten ende gheſellen, met droeven herten, hebben ter memorie haerſmeesters doen ſcriven deſe woorden:

“A man of grete wyſedom in all maner of kunnymg: whych nowe is come from lyfe vnto deth which is grete harme for many a poure man On whos ſowle God Almyghty for hys grace haue mercy Amen.”

Ende ſy ghetuyghen dat hi was een mildich ende rechtveerdich meefster, die menighen aermen hulpe ende biſtant bewees. God Almachtich wil ſijner ſielen ghenadich ſijn.

Voerſeyde Heyndric Van Symmen die Letterſteecker is ghehouden in verdencken van dootſlach ende ſal verſchijnen voer die Hoeghe Vierſcaer tAntwerpen, alwaer over hem recht ghedaen ſal worden na rechten ende coſtumen der Stede. Nochtan heeft hi openbaer gheſeyt dat hi geen berou en draghet, maer ſprac ſmadelijc van den verſceyden, hem noemende “een Selvfuchtich ende vrec Speenſwyn”, welcke woorden vele lieden in verbolghenheit brachten.

Oec heeft die Gheleerde Defiderius Eraſmus hem gheprezen in Latine, ſegghende: *Impreſoriae artis opifex, vir ſane lepidus*; dat is te verſtaen: een bequaem wercker der druckconſte ende een ſeer minnelijc man.

Alſo is een treffelijc meefster der nyeuwer conſte uut deſen tideliken leven gheghaen. Nochtan ſullen ſine wercken onder den menſchen verbliven.

God ontferme hem ende gheve hem die ewighe ruſte. Amen.

De TWINSTRUINER

Tekst: Annie M. Dingemans

De tuinstruiner sjokt over tegels
Graaft met nagels tussen de voegen
Loopt onder struiken, tussen grassen
Zont tegen een muur na het zwoegen

In de boom zit een jonge merel
Woppig, nog net niet uitgevlogen
Hupst alreeds handig van tak tot tak
Moeder aanschouwt het jong opgetogen

In vrede ligt de struiner te bakken
De zon staat op zijn heetste uur
Het zwarte haar laat de vacht branden
Oververhit ligt ze tegen de muur

Het jong manoeuvreert zich door de boom
Ach jee, o wee, ziet! Het valt zo flop
Stuiterend kukelt het naar beneden
En staat wonderbaarlijk kwiek weer op

De muurslaper aanschouwt het tafereel
Van ons donker bolletje op pootjes
Het wipst op de kokende tegels
Wiebelt halfdronken in de gootjes

Verrek, probeert het nou te vliegen?
Loom strekt de struiner poten en nek
Wat een makkelijk slachtoffer zeg
Een trage geeuw ontsnapt de bek

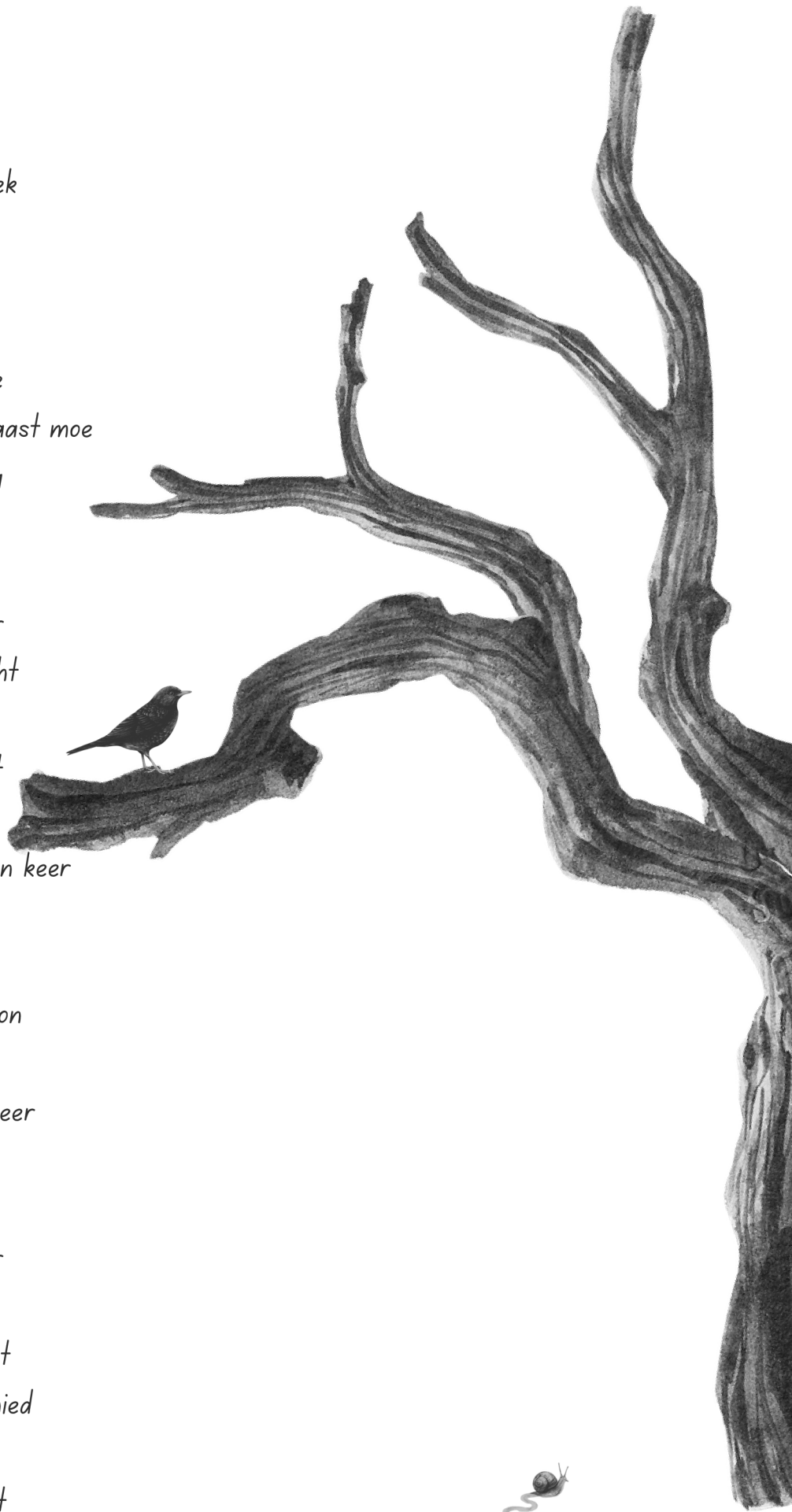
De dreiging waggelt naar het bolletje
Sjokt tergend langzaam en traag, haast moe
Wanhopig zoekt het jong een uitweg
Mama merel ziet machteloos toe

De struiner besnuffelt het verig dier
Uit wanhoop fladdert het op de vlucht
Plots ziet beest rood voor de ogen
Stuift er achteraan, hapt in de lucht

Hapt mis, nog eens mis, hapt nog een keer
Scherpe tanden blinken in de zon
De kop staat woester dan tevoren
Klak! Daar ligt het jong, op heet beton

Het doorgedraaid beest komt tot inkeer
Likt voorzichtig aan het bloedig dier
Rolt het om, snuift zonder furore
Laat het dan liggen, niet meer delier

Nabibberend slaakt de tuin een zucht
Onbewust van het kwaad juist geschied
Zont onze tuinstruiner als vanouds
Terwijl ma merel schreit van verdriet

Een verhalend gedicht
geïnspireerd op 'Roosje' van Bellamy.

Babbelbox:

wat maakt u nou boos?

Hoewel een positieve levensinstelling vaak aan te raden is, zijn er ook dingen die een mens tegen het verkeerde been kunnen stoten. Deze negativiteit binnenskamers houden schiet men vaak niks mee op. Irritaties en woede uiten, in de vorm van een rant, lucht op (en zijn vaak ook vermakelijk om te lezen). Daarom vraagt de Hoogwater-Babbelbox zich af: **Waarom gaat u nou door het lint?**

'Wanneer iemand gaat douchen precies op het moment dat jij net al je moed hebt verzameld om te gaan douchen!'

"Je studeert Nederlands? Dus je wil docent worden? Maar wat kan je anders met Nederlands dan?"

'Oke dus ik geef online bijles via een bedrijf. Daar heb ik een docentenaccount met mijn beschikbaarheid. TEN EERSTE plannen mensen buiten mijn beschikbaarheid om. Als ik zondagochtend tot 13.30 niet beschikbaar ben heeft geen GEEN ZIN om een les in te plannen voor 11:00-12:00 want ik ben NIET BESCHIKBAAR. Ook via appcontact begrijpen deze leken het niet. Ik zeg "ik ben maandag enkel beschikbaar van 17:30 - 18:30, daarvoor ben ik niet thuis, daarna heb ik avondeten en een andere bijles" dit is volgens mij best helder, maar nu krijg ik een verzoek voor 19:00-20:00, schatten dan ben ik NIET BESCHIKBAAR. Maar ze denken ook dat als ze gewoon een les inplannen op een moment dat ik niet kan, dat ik dan magischer wijs wél kan? Omdat zij dat graag willen? Literally what the kut gewoon, erg hinderlijk. Dit gebeurt dus serieus elke week, en dan moet ik telkens formeel zeggen "helaas ben ik dan niet beschikbaar" alsof ik opeens niet kan, MAAR IK HEB NOOIT GEKUND. Echt GRRRRRR. Oke dat was em. '

'Mensen die zeggen dat soja eten even erg is als vlees omdat daarvoor ook Amazonewoud gekapt moet worden'

'Foutief -dt-gebruik'

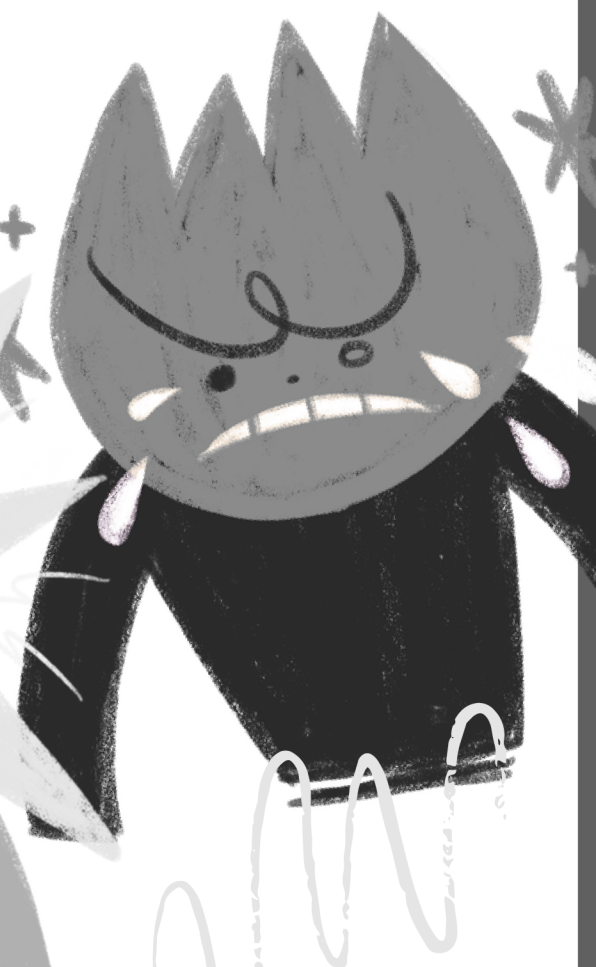

'Wanneer in de winter de verwarming in de tram heel hoog staat. Ik ben gekleed op het weer! Ik heb 2 truien en een winterjas aan, wil je dat ik die allemaal uit doe in de tram?!?! Sauna's horen op vrijwillige basis te gebeuren.'

'Diepe borden, RTL Boulevard, de geur van huurauto's, de glazenwasser, duolingo, als iemand wc-papier niet op het randje heeft afgescheurd, natte veters, 'ik vraag het even aan Chat', Fransen op Vinted.'

'Als je huisbaas vergeet te melden dat ze het huis gaat verkopen, waardoor je binnen 3 maanden een nieuwe woning moet zoeken, maar tijdens die drie maanden begint ze al met de verbouwing waardoor je opeens geen keuken meer hebt. Als kers op de taart vergeet ze ook nog even te vermelden dat ze de woning aan haar dochter heeft verkocht en dat die tijdens de verbouwing bij je komt wonen (met haar gezin!). Zo verandert je woning van de ene op de andere dag van een studentenhuus naar een burgerlijke gezinswoning. Weet je hoe DOODENG het is als je 's nachts dronken thuis komt en er staat opeens een hond (waarvan je niet wist dat die bestond) in de woonkamer aan je benen te snuffelen. Laten we maar niet beginnen over de horrors van net wakker zijn en kinderstemmen horen.'

Beste huisbaas, als je dit leest: ik weet waar je huis woont, ik kom nog een keer in je brievenbus schijten!'

*Scène tussen een hertog
en een dienstbode*

De hertog zit op een luxueuze fauteuil met een glas rode wijn op het tafeltje dat naast hem staat. De dienstbode Antonius heeft hem iets gevraagd en nu geeft de hertog hem een standje. De scène begint halverwege het standje.

Hertog: En hóe gaat men om met geld?

Antonius: Nu snap ik het wel, heer, u hoeft me niet belachelijk te maken.

Hertog: Ze geven het uit aan...?

Antonius haalt zijn schouders op. Hij fronst.

Antonius: Voedsel, belastingen-

Hertog: Ha! Ze vergokken het. Ze kopen een eenmalig vreetfestijn van hun hongerloon en voeden hun kinderen met vettig vermaak. Toch blijven ze mager van geest. Spektakel, afleiding, schaam-te-loos hedonisme...

Antonius: Dat vindt u schandalig?

Hertog: Het is een zonde! Ze wanen zich rijk, vanwege hun sporadische financiële meevallers, maar ware rijkdom vloeit waar niks wordt uitgegeven. De bewaring is goud waard.

Antonius: Ik ben het dan niet met u eens, heer-

De hertog loopt rood aan. Hij is zichtbaar geïrriteerd. Een uitbarsting volgt.

Hertog: JIJ. WAAGT. GEEN. OORDEEL. TE. VELLEN-- OF WEL?! ANTONIUS?! [*Hij schakelt snel over op een zachtere, spottende toon*] Jij kent niks, hè? Geen macht, geen mentale rijkdom, geen zedelijk genot. Jullie leven als beesten: dronken kruipen jullie bekrompen door de betekenisloze modder waarin jullie ter wereld zijn gebracht. Zo klein, onbeholpen en plat. Jij verstaat geen liefde, je kent enkel lijfelijke tevredenheid. Zie hier [*wijst naar Antonius voor een denkbeeldig publiek*] de vulgariteit van het lage volk!

Antonius hoort het relaas geagiteerd aan. We zien de frustratie opborrelen: hij trilt van woede.

Antonius [*impulsief, zijn stem breekt*]: Ú kunt dat niet zo invullen, heer.

Hertog: Ach... Het gejang van de troubadour is een stuk begrijpelijker dan jouw gesnik, Antonius. Knecht.

Antonius: Ik ween niet. Heer.

Hertog: Proef ik verbitterdheid in je woorden, Antonius? Ruik ik misgunning in je angstzweet?

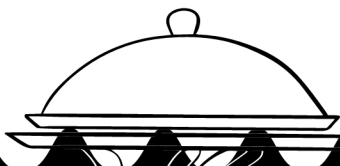
Antonius: Neen, heer.

Hertog: Op deugdzame wijze ben ik aan mijn titel gekomen. *Hij pauzeert kort, kijkt bedachtzaam naar zijn zegelring en pakt het glas wijn voor zich op. Hij neemt een slok en slaat een verveelde toon aan:* Zet die loonsverhoging maar uit je hoofd. Verhoer je dochters als het moet- oh, en Antonius?

Antonius [*knarsetandend*]: Ja. Heer?

Hertog: Zorg ervoor dat deze brief bij mijn zoon belandt, ja? Goed, adieu!

-EINDE SCÈNE-

Wat is er kapot na een woededaanval?

- Wijn glazen
- brommelvliezen
- waardigheid
- voetzolen
- stembanden
- Jazz
- gitaren
- borden
- rechte lijnen
- achteruitrijlichten
- 10 jarig levensplan
- 5 jarig levensplan
- eigenlijk ook het idee van de dag
- de vliegenmepper
- ogen schijnlijke wereldvrede na een storm
- mensen met arrogante gezichten
- teennagels na schoppen tegen een steen
- de afstandsbediening
- de oppervlaktespanning van het water in het bakje voor de kat
- minstens 1 HB potloodpunt
- de kleuren die je zag toen je vier was
- de waarheid van woorden van moeders
- de rust van dwaardend stof in een zonnestraal
- telefoonboek
- de kunst van scherp zien
- broze stenen op het bospad

Tekst: Sara Haaring

Tekst: Naomi Grantsaan

Wanneer men denkt aan Romeinse keizers die door het lint gaan, spreekt Nero al snel tot de verbeelding. De laatste keizer van de Julio-Claudische dynastie lachte toen Rome afbrandde en liet op het puin zijn gouden huis bouwen. Toch is er een vrijwel onbekende keizer die de overtreffende trap van Nero is. Zijn naam is Justinus II, een Byzantijnse keizer die als neefje van Justinianus de Grote een stabiel keizerrijk erfde. In de dertien jaar dat Justinus aan het roer stond, is hij meerdere oorlogen begonnen, is hij het gros van herwonnen territorium verloren, en moest hij enorme bedragen aan 'barbaren' betalen. Het gevolg hiervan was dat hij zijn verstand verloor. Hij imiteerde dieren, was bang voor de 'Bogel' en heeft twee bewakers zo hard gebeten dat het gerucht rondging dat hij ze had opgegeten. Keizer Justinus II is de enige Romeinse keizer die daadwerkelijk door het lint ging.

In het jaar 565 n.Chr. overleed Justinianus de Grote en werd Justinus II gekroond tot keizer. *De keizer is dood, lang leve de keizer!* Justinianus liet het Romeinse Rijk welvarend achter. Het Rijk strekte zich uit van Syrië tot Italië. Justinianus had grote stukken land teruggewonnen door middel van oorlog. Een andere manier waarop hij gebied won, was het betalen van grote hoeveelheden geld. Maar Justinus was een van de velen die vond dat de Romeinen geen 'barbaren' (hier gebruikt als verzamelterm voor alle niet-Romeinen) moesten afkopen, maar hun loyaliteit en onderdanigheid door militaire campagnes zouden moeten afdwingen. Zodoende verklaarde Justinus bij zijn kroning in de Hagia Sophia dat hij alle betalingen aan andere volkeren stopzetten. De lijst van afbetaalde volkeren was zeer uitgebreid; twee die in het oog springen waren de Avaren en de Perzen.

Het duurde niet lang of Justinus was verwickeld in een oorlog. De Gepids, een volk gesitueerd in Zuidoost-Europa, sloot een bondgenootschap met de Avaren om hen te helpen in de oorlog tegen de Lombarden. De Romeinen en de Avaren hadden een lopend conflict omdat Justinus de betalingen aan hen had stopgezet. Toch vroegen de Gepids Justinus om hulp. Hij ging hiermee akkoord en zond troepen. Uiteindelijk verloren de Gepids de oorlog met de Lombarden en werden ze zo goed als weggevaagd. Dit was ook een nederlaag voor Justinus en een smet op zijn reputatie als keizer. Dit werd nog erger toen de Lombarden erin slaagden om Noord-Italië in te nemen.

De Italiaanse peninsula was door vele oorlogen in een uitermate slechte staat. Daarom was de bevolking aldaar niet ontevreden met de toestroom van nieuwe mensen. De Lombarden leerden Latijn, de landbouw werd bevorderd en het land werd weer bevolkt. Zo kregen de Lombarden in geheel Noord-Italië de overhand. Dit ging ten koste van het Romeinse Rijk dat nog maar enkele delen van Zuid-Italië in handen had. Justinus vond het niet waard om oorlog te voeren met de Lombarden. Hij accepteerde dat het grondgebied dat Justinianus had gewonnen, weer verloren was. Kort hierna vielen de Avaren Romeins grondgebied binnen. Na drie jaar oorlog voeren, besloot Justinus dat het goedkoper en minder belastend was als hij toch de Avaren afkocht. De nadelen van deze oorlog stapelden zich op, niet alleen lag de geldsom veel hoger dan die ten tijde van Justinianus was, ook waren er veel manschappen en gebied verloren gegaan.

Nog een probleem deed zich voor. De Perzen en de Romeinen hadden een eeuwenlange rivaliteit. De twee grote Rijken streden om dezelfde invloedssferen en verkeerden geregeld in uitputtende oorlogen. Justinianus had hier een kortstondig einde aan gemaakt door het sluiten van vrede met de Perzische Koning der Koningen Khusro I. In de afspraak beloofden beide volken Eeuwige Vrede tussen de Perzen en de Romeinen. Het verdrag was zeer voordelig voor de Perzen; de Romeinen betaalden de Perzen een aanzienlijke hoeveelheid goud om de Kaukasus-passen veilig te houden en zij behielden een groot deel van de macht in Armenië. Justinus kwam de afspraken uit het Verdrag voor Eeuwige Vrede niet na. Hij betaalde de geldsom niet en besprak met Armeense hoge functionarissen een plan om te zorgen dat Armenië verder in de invloedssfeer van de Romeinen kwam. Hierdoor barstte er in 540 oorlog uit tussen de Romeinen en Perzen. Het begon redelijk goed voor de Romeinen en ze wonnen territorium. Maar al snel ging het faliekant mis toen een erg groot deel van Syrië en Armenië in handen viel van de Perzen.

De enorme verliezen aan land en geld, de nederlagen en het uiteenvallen van het rijk werden keizer Justinus II teveel: hij verloor zijn verstand. Het begon met het imiteren van dieren. Zoals beschreven in de *Ecclesiastical History* van historicus Johannes van Efeze, blafte Justinus als een hond, blaatte hij als een geit, miauwde hij als een kat en kraaide hij als een haan. Van de ene op de andere dag werd Justinus mensenschuw. Zijn personeel deed hun best om de keizer te helpen, maar zodra ze dichterbij kwamen rende hij weg en verstopte zich onder zijn bed. Als zij naar hem toe wilde komen, rende hij naar het raam en probeerde daaruit te springen. Omdat Justinus zo'n gevaar was voor zichzelf en anderen, werd het keizerlijke paleis dichtgemetseld. Nadien werden er sterke mannen ingehuurd die op wacht stonden om hem te grijpen wanneer hij wegrende.

Johannes van Efeze heeft met eigen ogen meegemaakt wat de intense stress heeft veroorzaakt. Hij zag hoe veelbelovend Justinus van start ging. Veel Romeinen hadden vertrouwen in de strijd lust en capaciteiten van de keizer, net als hijzelf. De afgang naar totale waanzin was plotsklaps en indrukwekkend. Met de tijd werd Justinus zwakker en zwakker. Het enige wat hij nog wel kon, was bijten. Dit deed hij dan ook. Hij heeft twee van zijn bewakers zo hard gebeten dat ze voor een tijd aan bed waren gekluisterd. Toen dit bij het publiek uitkwam, volgde al snel het gerucht dat de keizer twee mensen had opgegeten. Een ander moment van agressie was toen de Aartsvader van Constantinopel (de belangrijkste Christelijke ambtsdrager van de orthodoxe kerk) langskwam om Justinus te kalmeren. Toen de Aartsvader het teken van het kruis maakte, sloeg Justinus de hoofdbisschop zo hard in het gezicht dat deze bewusteloos achterover viel, waarna Justinus het uitproestte van het lachen.

Gelukkig vond de keizerlijke staf ook manieren om hem te kalmeren. Een oplossing was dat muzikanten werden ingehuurd om muziek voor hem te spelen. Een andere manier was om hem rond te rijden door het dichtgemetselde paleis in een stoel met wielen. Maar hét ding waar Justinus van kalmeerde, of eerder waar hij zodanig van schrok dat hij wel stil werd, is het volgende: als de keizer door een van zijn bedienden werd verteld dat de 'Bogel' er aankwam voor hem, werd Justinus eerst stil, gilde het toen uit en verstopte zich daarna onder zijn bed. Wat een 'Bogel' is, is onduidelijk. Het kan een naam zijn van een Arabisch sprekende koning, maar ook simpelweg een verzinzel.

Het laatste voorbeeld van Justinus zijn krankzinnigheid laat zien hoe ver zijn geest was geknakt. Hij schrok zich laveloos door een schijnbaar willekeurig woord. Tot zijn dood in 578 was Justinus compleet onhandelbaar voor de mensen om hem heen. Aan de hand van het verhaal van keizer Justinus II blijkt wat stress met een mens kan doen. Een intelligente volwassene die normaal functioneert kan in een situatie terecht komen waarbij de druk zo hoog is dat de menselijke psyche het niet meer aankan. Of het gaat om een paniekaanval, een burn-out of een totale zenuwinzinking, de weerslag van stress kan zeer grote gevolgen hebben voor een mens. Dat was zo in het jaar 578 en is nog zo in 2026.

welkom

bij RoddelMeid! De
website OVER NNP,
VOOR NNP en
DOOR NNP!

statusupdate

DE LEESCLUB LEEST NIETS
VAN HALIL GUR!

Status: WOEST! 🙄

roddels

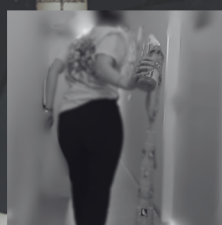
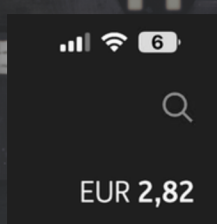
Het laatste nieuws over
iedereen die er wél toe doet.

feestjes

Was je niet op het talengala?
Klinkt als jouw probleem. Wel
benieuwd?

KLIK HIER

foto's

Mailbox OVERSTROOMD

Hi NNP-ers, RoddelMeid hier vanuit de cel. Het is weer zo ver hoor: ik ben opgepakt. Blijkbaar mag je ook in dorpen die worden opgeheven geen onwaarheden verspreiden. Sáái! Over onwaarheden gesproken... Jullie hebben me overspoeld met de sappigste roddels over NNP. Nu vind ik neerlandici normaal gesproken gruwelijk saai, maar hier kon ik zelfs van smullen. Toch fijn tijdverdrijf binnen dat uurtje computertijd dat ik hier krijg. Armoe. Wat er op die NNP-feesten gebeurt is zo wild dat ik het niet met jullie kan delen. Wat ik wél kan delen is dat er een paar kleptomaantjes rondlopen in Leiden. Ik krijg regelmatig meldingen van vermiste voorwerpen. Ik zou een oproepje kunnen doen, maar zoveel boeit het me niet. Het is tijd dat ik vrijkom uit de gevangenis zodat ik de roddels weer live mee kan maken (en anders gaat Orlando B. mij teveel missen ;)). Ik hoorde overigens dat er weer een baantje om de maan is gemaakt. Uiteraard ben ik zwaar beledigd dat ik hiervoor niet ben gevraagd. Sinds wanneer hecht men zoveel waarde aan een strafblad?!

XOXO
RoddelMeid

NNP *Sponsorsen,*

Sinds kort heeft NNP een aantal nieuwe sponsorsen! We brengen ze graag even bij jullie onder de aandacht.

SponsorKliks

Doe je webbestellingen voortaan via SponsorKliks! Het kost je niets extra's, maar er gaat wél een deel van jouw aankoopbedrag naar NNP. Je hoeft géén lid te zijn van NNP om van SponsorKliks gebruik te maken! Neem zeker even een kijkje op www.sponsorkliks.com om te kijken welke bedrijven aangesloten zijn.

Very Italian Pizza

Bij de Very Italian Pizza (VIP) in Leiden kun je bij het tonen van je studentenkaart (als NNP-lid) en de NNP-nieuwsbrief nu doordeweeks 20% korting krijgen op je eten! Voor groepen vanaf 10 personen geldt een korting van 10%. Vooraf reserveren is verplicht. Eet smakelijk!

VERY ITALIAN PIZZA

Eindsprint

Op zoek naar een leuke bijbaan in het vakgebied van je studie? Eindsprint is op zoek naar examentrainers! Verdien ongeveer €300 per weekend terwijl je leerlingen voorbereidt op hun eindexamen en zelf ook waardevolle vaardigheden opdoet. Lijkt het je interessant? Ga dan snel naar de website nnp.eindsprint.nl

SES Studiehuis

Beste neerlandici!

SES Studiehuis zoekt nieuwe collega's voor literatuuronderwijs aan de onderbouw. Onze Leesambassadeurs ontwikkelen een methode met Rijke teksten en Interactieve lessen. Voel jij ook de roeping om literatuur door te geven aan scholieren? Draag bij aan onze methode én doe ervaring op met doceren. App Camille Bouvy (0619312067) voor informatie.

Benschop & Figeet Netwerk Notarissen

Heb jij, of ken jij iemand die behoefte heeft aan de hulp van een notaris? Overweeg Benschop en Figeet Netwerk Notarissen in Middelharnis. Zij kunnen je helpen met de aankoop van een huis, het oprichten van een eigen bedrijf, of om jouw huwelijksvoorwaarden goed te regelen. Wij bij NNP zijn ontzettend tevreden over onze samenwerking m.b.t. de statutenwijziging en kunnen ze aan een ieder aanraden voor juridische hulpverlening.

BENSCHOP & FIGEET
NOTARISSEN

Getekend: Vincent de Groot

Remco Campert weigert zijn lintje...

*In 2000 weigerde schrijver Remco Campert benoeming
tot Ridder in Orde van de Nederlandse Leeuw
(bron: Nationale Bibliotheek)*

Getekend: Vincent de Groot

INSTAGRAM

@NNPLAATJES

WEBSITE

NNPAGINA.NL

